

krigsforbrydelser. Er det så bare en eller anden tilfældig sag, som man kan være ligeglad med? Jeg er simpelt hen dybt rystet.

Jeg er simpelt hen dybt rystet over, at landets statsminister er så ligeglad i den her sag. Man kunne næsten have ham mistænkt for at være meget tilfreds med, at hærchefen er flygtet fra Danmark. Der er nogen, der har antydnet, at regeringen nu har mistet en meget besværlig person i Danmark, og det er man egentlig meget godt tilfreds med.

Men det kan da ikke være rigtigt, at det er sådan. Eller er sandheden måske, at man ikke overhovedet er villig til at spørge USA om noget ubehageligt, for det er en ubehagelig sag, hvis USA i øjeblikket bruger en flygtet dansk varetægtsfange, der er sigtet for krigsforbrydelser.

Sandy Brinck (S):

Nu sagde statsministeren selv i sin første besvarelse, at denne sag har mange løse rygter og forlydender. Og jeg synes jo, at det må være i statsministerens interesse at få så mange af dem manet i jorden som muligt, ikke mindst den meget alvorlige påstand, at udenlandske efterretningsvæsener har været involveret.

Det er da så surrealistisk, at en statsminister må afvise det på det klareste og altså have en voldsom interesse i at få det afvist. For hvis statsministeren ikke har en interesse i at få en så voldsom påstand afvist, så bærer det jo ved til det bål, at nogen går videre og påstår, at regeringen har en interesse i, at manden er væk.

Har statsministeren ikke en interesse i netop at gøre det, han kan gøre for at få sådan en påstand afvist på det klareste?

Søren Søndergaard (EL):

Statsministeren afviser sådan lidt forarget og lidt vredt, synes jeg, at det skulle være statsministerens opgave at gå ind i den her sag personlig. Men jeg fik ikke helt fat på begrundelsen.

Altså hvad er grunden til, at det ikke lige præcis er statsministerens helt personlige opgave hurtigst muligt at få afklaret, om vores allierede, Danmarks allierede, ikke min, sammen med nogle ganske få andre lande i en krigsindsats mod Irak måske har gennemført en efterretningsoperation på dansk grund med henblik på at få befriet en person, som burde være varetægtsfængslet?

Er det ikke netop statsministerens fornemste opgave i denne her situation at gå ind og få det afklaret? Og så vil jeg tro, at statsministeren bag-

efter vil være meget tilfreds med at kunne gå ud og sige: Naturligvis har USA ikke været indblandet i det her. Naturligvis har de ikke det.

Men det kan statsministeren jo kun gøre på én eneste måde, og det er ved at spørge i USA, dér, hvor tingene bliver bestemt, nemlig i Det Hvide Hus. Så hvad er egentlig grunden til, at statsministeren ikke vil spørge?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg oplyste i svaret til hr. Holger K. Nielsen, så er der også taget kontakt til amerikanske myndigheder. Og i øvrigt tror jeg egentlig, det mest hensigtsmæssige her er at henvise til den redegørelse, som justitsministeren har under udarbejdelse, og som måske allerede er afleveret i Folketinget – jeg ved ikke, om den fysisk er afleveret i dette øjeblik, men så kommer den i hvert tilfælde – for det er justitsministeren, som bedst er i stand til at give de detaljerede informationer, der nu kan gives.

Jeg vil bare sige her, at jeg ingen som helst informationer har, der skulle pege i retning af, at amerikanske efterretnings tjenester eller myndigheder eller andre udenlandske efterretnings tjenester for den sags skyld skulle være indblandet i hærchefens forsvinden. Jeg har i det hele taget ingen informationer om omstændighederne vedrørende hærchefens forsvinden, men jeg kan forsikre, at de relevante myndigheder gør alt, hvad de kan, for at skaffe sig information om disse omstændigheder, samt om hvor hærchefen er nu.

Og der er som sagt også udsendt en efterlysning internationalt med henblik på, at han kan skaffes tilbage til Danmark til den fortsatte undersøgelse af hans forhold, som var i gang.

Kl. 15.55

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det her er jo ynkeligt. Det er ynkeligt at høre en regering på den måde kaste ansvaret fra sig. Statsministeren ved jo udmærket godt, at den undersøgelse, han har sat i sving, ikke fører nogen vegne. Hvis en mand er med i en krig og er under militær beskyttelse, så fører den vej jo ingen steder. Og det ved statsministeren udmærket godt.

Vi kan kun tage det her som udtryk for, at regeringen ikke ønsker at gøre noget for at få ham udleveret, at regeringen egentlig er meget godt tilfreds med, at han er andre steder end her i Danmark, at regeringen ikke har nogen interesse i at gennemføre en retssag mod ham for krigs-